

ПРОЦЕНЕ ВАСПИТАЧА О КОРЕЛАЦИЈИ АКТИВНОСТИ У ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНОМ РАДУ СА ПРЕДШКОЛСКОМ ДЕЦОМ

Бошко Миловановић¹
Желимир Драгић²

<https://doi.org/10.7251/NSK2102083M> УДК 373.211.24-056.26/.36]:159.922.7 COBISS.RS-ID 136492033

Резиме

Концепт корелације активности пожељан је у раду са децом у предшколским установама, јер деца на тај начин могу лакше да уче и да повезују претходно стечено искуство са новим искуствима. Како бисмо указали на значај корелације активности у раду са децом предшколског узраста, спровели смо емпиријско истраживање са васпитачима предшколске деце. Интересовало нас је у којој мери васпитачи користе корелацију активности у вртићу, када је најчешће примењују и да ли при таквом приступу користе средства информационе технологије. Циљ истраживања био је да се испитају процене васпитача о могућностима и значају примене корелације активности у раду са децом обухваћеном институционалним предшколским васпитањем. У истраживању је коришћен анкетни упитник, а добијени

¹ Бошко Миловановић је доктор методике наставе српског језика и књижевности и ванредни професор Учитељског факултета Призрен – Лепосавић Универзитета у Приштини – Косовској Митровици. Електронска адреса: bosko.lj.milovanovic@gmail.com

² Желимир Драгић је доктор наука методике разредне наставе и доцент Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци. Електронска адреса: zelimir.dragic@ff.unibl.org

истраживачки налази указују на то да васпитачи свој рад углавном базирају на корелацији активности (али наводе и да је за њену реализацију потребно много више времена). Резултати истраживања указују на то да васпитачи у свом професионалном ангажовању и спровођењу корелације активности у вртићу све више користе информациону технологију.

Кључне речи: *корелација активности, васпитачи, предшколски узраст, повезивање и интеграција садржаја.*

Увод

Предшколско доба представља први улазак детета у институционални и организовани облик васпитања и образовања, те је овај период сам по себи адаптивно критичан и врло изазован за васпитаче и предшколске педагоге. Предшколска установа, поред породице, представља први корак којим дете улази у институционално организовану васпитну заједницу. Због тога је предшколско доба идеално за примену корелације активности у процесу учења. Корелација представља међусобну зависност или сагласност и подударност двеју појава. Дакле, промене у једној праћене су променама у другој. Можемо тако да уведемо и друге термине који се користе, а то су: међузависност, испреплетаност, еквиваленција, узајамност, сличност и друго. У *Педагошком речнику* налазимо да се термин корелација односи на „функционално повезивање свих елемената наставног процеса у усклађену јединствену целину“ (*Педагошки речник*, 1967: 477), а веома слично одређење налазимо и у *Педагошкој енциклопедији*, у којој се уочава термин „функционално повезивање и усклађивање наставних садржаја из различитих предмета који су слични или се међусобно допуњавају“ (*Педагошка енциклопедија*, 1989: 412). С тим у вези, корелација има шире значење и не можемо је посматрати само као повезаност садржаја једног предмета са повезаношћу садржаја другог предмета. Тако Матић (1985) посматра корелацију кроз два аспекта: корелација унутар једне области – подручја рада у вртићу (вертикално и хоризонтално) и корелација између различитих области подручја чије оријентационе програмске садржаје васпитач остварује.

Тежња савремене педагогије и предшколских институција јесте развијање отвореног курикулума (Мишкељин, 2008; Petrović-Sočo,

2013; Svalina, 2015), који васпитачу даје могућност да буде учесник иновативног васпитно-образовног процеса у вртићу, а у циљу праћења и реализације научних достигнућа која би обогаћивала праксу. Деца предшколског узраста, обухваћена институционалним предшколским васпитањем, највећи део времена проводе са васпитачима. Овај период представља фазу најдинамичнијег развоја психосоматских особина у животу човека и због тога деци предшколског узраста у том периоду треба пружити најквалитетније услове за развој (Јеремић, 2012). То је могуће применом корелацијског приступа као начела у васпитно-образовном процесу.

Васпитач у току свог професионалног ангажовања треба да прати иновације везане за васпитно-образовни процес, с аспекта стручно-научних иновација, а такође да буде и учесник промена везаних за предшколско васпитање. То значи да васпитач треба да буде један од носилаца савремених збивања у вртићу. Од њега се очекује да буде креатор овог процеса и координатор у интердисциплинарном тиму који утиче на унапређивање васпитачке струке и предшколства уопште. Интегративни приступ раду у вртићу сагледава се кроз димензију сједињавања искуства и постигнућа у пракси, кроз научноистраживачка достигнућа и кроз стручноапликативну димензију предшколског васпитања (Јеремић, 2012).

Предшколска установа постаје кључно место где се дете игра и учи пре поласка у школу. У циљу указивања на значај проблема истраживања, одлучили смо да истражимо присутност корелацијског приступа у раду са предшколском децом. Деци је потребно да време које су провели пасивни уз мобилне телефоне, телевизоре, лаптопе и слично, буде употпуњено динамичним учећим активностима у вртићу.

Да би корелација у предшколској установи била успешна, не постоји јасно утврђено правило. Због тога треба инсистирати на природности и функционалности тих садржаја које васпитач припрема за усвајање, да се темељно планирају, реализују и остварују када за такво нешто постоје објективни и стварни разлози.

У институцијама предшколског васпитања деца се сусрећу са различитим врстама активности као што су: језичко-говорне, графомоторне, драмске, ликовне, музичке, физичке, математичко-логичке и активности везане за упознавање околине и друштвене средине. Иако међу

појединим активностима постоје знатне разлике, Каменов (Kamenov, 1996, 2002) се залаже за корелацију и интеграцију свих садржаја које дете упознаје у вртићу, без њиховог строгог дељења и раздвајања. При том посебно треба водити рачуна да се очува аутономност и особеност сваког појединог домена из којег долази планирана активност. Оправданост за корелацију садржаја више врста уметности проналазимо у схватањима аутора о потреби предшколског детета да свет око себе доживљава у недељивом јединству (Berk, 2015; Hwang & Nilsson, 1996; Ivić, 2010; Kamenov, 2002; Манојловић и Младеновић 2001; Партало, 2018). Дечје целовито сазнавање захтева холистички, интегрисани или пројектни приступ учењу. Темелне појмове код предшколске деце није могуће постићи уским, фрагментарним и изолованим садржајима који још увек постоје у пракси васпитача и методичком оспособљавању студената. Све то указује на нужност промена и синтезу размрвљених, неретко неповезаних и неконгруентних методичких приступа према интегрисаном доживљавању света и детета (Šagud, 2006; Petrović-Sočo, 2009). Нека од досадашњих истраживања наводе нас на то да можемо закључити да се корелација издиге много више од самих садржаја одређених подручја јер, како наводи Вучић, корелација активности захтева од васпитача високу општу културу и солидно познавање разнородних научних области (Вучић, 1991), а свој смисао може остварити само „у оквиру интегративног, тематског приступа учењу“ (Спасић-Стошић, 2014: 500).

Метод

У раду полазимо од проблема истраживања који се односи на корелацију активности у раду са предшколском децом. У целини посматрано, одговори васпитача на постављена питања требало би да укажу на различите могућности приликом планирања, припремања и реализације активности, али и њихове корелације у васпитном раду са предшколском децом. Циљ овог емпиријског истраживања јесте испитати процене васпитача о могућностима корелације активности у васпитном раду са предшколском децом.

У фокусу овог истраживања јесу васпитачи и њихово искуство у примени корелацијског приступа у раду са предшколском децом. Због

тога смо истраживачким задацима тежили да сазнамо о учесталости, могућностима и ефектима примене корелације активности у раду са децом предшколског узраста, али и о неким ограничењима тако конципиране васпитно-образовне делатности. Задаци нашег истраживања јесу следећи:

1. Испитати у којој мери и у оквиру којих активности васпитачи најчешће примењују корелацију активности у васпитном раду са предшколском децом.
2. Анализирати процене васпитача о ефектима примене корелације активности и доприносу образовне технологије у васпитном раду са предшколском децом.
3. Испитати процене васпитача о могућим проблемима и органичењима примене корелације активности у васпитном раду са предшколском децом.

Истраживање је спроведено у вртићима: „Наше дете“ – Зубин Поток, „Лане“ – Звечан, „Наша радост“ – Лепосавић и „Даница Јарамаз“ – Косовска Митровица. За прикупљање података користили смо анкетни упитник, који се састојао од 11 питања. Питања/тврдње формулисани су тако да су испитаници могли да се изјасне (тј. да процене) у три нивоа (на пример: често, повремено и никако). Када је у питању *дужина радног стажа*, резултати показују да већина испитаних васпитача (37%) у својој струци ради од 6 до 10 година. У распону од 0 до 5 година ради 20% испитаника, док 28% испитаника ради у распону од 11 до 20 година. Најмањи је број васпитача који у струци раде преко 20 година (15%).

Истраживање је извршено током фебруара 2022. године, уз сагласност директора вртића. Попуњавање анкетних упитника вршено је почетком фебруара месеца, а васпитачима је наглашено да су упитници анонимни и да ће се користити искључиво у научне сврхе. Када је у питању статистичка обрада истраживачких података, вршена је анализа фреквенција и процената, те је рачунат хи-квадрат тест (крајем фебруара 2022. године).

Резултати истраживања и дискусија

Сходно постављеном циљу истраживања и конкретизованим задацима, добили смо резултате спроведеног истраживања. Први задатак нашег истраживања односио се на то у којој мери и у оквиру којих активности васпитачи најчешће примењују корелацију активности у васпитном раду са предшколском децом. У табели 1 можемо видети резултате истраживања.

Табела 1

Процене васпитача о учесталости примене корелације активности у васпитном раду са предшколском децом

Питање	Фреквенције и проценат	Одговори			N	χ^2	df	p
		да	нисам сигуран/-на	не				
Да ли у васпитно-образовном раду са предшколском децом примењујете корелацију активности?	f	80	10	22	112	75,28	2	0,01
	%	73	9	18				
Колико често примењујете корелацију активности у васпитном раду са предшколском децом?	f	често	повремено	никако	112	34,36	2	0,01
		66	28	18				
	%	59	25	16				

У табели 1 приказане су дистрибуције одговора у виду фреквенција и процената на два питања која су у вези са проценом васпитача о учесталости примене корелације активности у раду са предшколском децом. У оба случаја хи-квадрат тестом тестирали смо разлику између емпиријских и теоријских фреквенција које бисмо очекивали према подједнакој (правоуглој) расподели. У односу на налазе утврђене на првом питању (*Да ли примењујете корелацију...*) може се рећи да код одговора *да* имамо већи број опажених одговора од теоријских, према правоуглој расподели ($f_t = 37,33$), те код одговора *нисам сигуран/-на* и *не* уочавамо мање одговора од очекиваних, теоријских фреквенција. Вредност хи-квадрат теста указује на то да је ова разлика статистички

значајна ($\chi^2 = 75,28$; $df = 2$; $p < 0,001$). На сличан начин можемо протумачити и одговоре на друго питање. Наиме, и у овом случају хи-квадрат тест указује на статистички значајну разлику ($\chi^2 = 34,36$; $df = 2$; $p < 0,001$), у смислу да код одговора *често* уочавамо већу емпиријску у односу на теоријску фреквенцију, док је обрнуто код одговора *повремено* и *никако*. Ови истраживачки налази указују на то да васпитачи примењују корелацију активности у раду са предшколском децом, што је врло битно с методичког аспекта посматарања.

Други задатак нашег истраживања односио се на анализирање процена васпитача о ефектима примене корелације активности и доприносу образовне технологије у васпитном раду са предшколском децом. Табела 2 даје нам увид у процене васпитача о ефектима примене корелације активности.

Табела 2

Ефекти примене корелације активности и допринос образовне технологије таквом приступу у васпитном раду са предшколском децом

Питање	Процент и фреквенције	Одговори			N	χ^2	df	p
		потпуно	делимично	нимало				
У којој мери корелација активности омогућава усвајање знања и вештина код деце?	f	73	19	20	112	51,12	2	0,01
	%	65	17	18				
Да ли корелација активности у предшколским установама доприноси економичности и динамичности васпитног рада?	f	80	16	16	112	73,13	2	0,01
	%	72	14	14				
У којој мери корелација активности укључује игру у васпитни рад са предшколском децом?	f	75	19	18	112	57,01	2	0,01
	%	67	17	16				

У којој мери корелација активности доприноси отворенијој комуникацији деце и васпитача?	много делимично мало			112	24,65	2	0,01
	f	62	23				
	%	55	21	24			

У којој мери користите рачунар у васпитном раду са предшколском децом?	увек понекад никад			112	80,21	2	0,01
	f	82	16				
	%	73	14	13			

Дакле, у табели 2 приказане су дистрибуције одговора (у виду фреквенција и процената) на пет питања која су у вези са проценом васпитача о ефектима примене корелације активности у вртићу и доприносу образовне технологије у васпитном раду са предшколском децом. У свих пет случајева, хи-квадрат тестом тестирали смо разлику између емпиријских и теоријских фреквенција, које бисмо очекивали према подједнакој (правоуглој) расподели. У односу на налазе утврђене на првом питању (*У којој мери корелација активности омогућава усвајање знања и вештина код деце?*) може се рећи да код одговора *потпуно* имамо већи број опажених одговора од теоријских, према правоуглој расподели ($f_t = 37,33$). Код одговора *делимично* и *нимало* уочавамо мање одговора од очекиваних, теоријских фреквенција. Вредност хи-квадрат теста указује на то да је ова разлика статистички значајна ($\chi^2 = 51,12$; $df = 2$; $p < 0,001$). Налази утврђени на другом питању (*Да ли корелација активности у предшколским установама доприноси економичности и динамичности васпитног рада?*) указују на то да код одговора *да* имамо већи број опажених одговора од теоријских, према правоуглој расподели, где је $f_t = 37,33$. Код одговора *делимично* и *не* уочавамо мање одговора од очекиваних (теоријских фреквенција). Вриједност хи-квадрат теста указује на то да је ова разлика статистички значајна ($\chi^2 = 73,13$; $df = 2$; $p < 0,001$). На сличан начин можемо протумачити и одговоре на треће истраживачко питање. Наиме, и у овом случају хи-квадрат тест

указује на статистички значајну разлику ($\chi^2 = 57,01$; $df = 2$; $p < 0,001$), у смислу да код одговора *много* уочавамо већу емпиријску фреквенцију, у односу на теоријску, док је обрнуто код одговора *делимично* и *нимало*. У вези са четвртим питањем у оквиру овог задатка истраживања, можемо истаћи да хи-квадрат тест указује на статистички значајну разлику ($\chi^2 = 24,65$; $df = 2$; $p < 0,001$), у смислу да код одговора *много* уочавамо већу емпиријску фреквенцију (у односу на теоријску), док је обрнуто код одговора *делимично* и *мало*. Статистички параметри добијени на основу петог питања (*У којој мери користите рачунар у васпитном раду са предшколском децом?*) указују на статистички значајну разлику ($\chi^2 = 80,21$; $df = 2$; $p < 0,001$), у смислу да код одговора *увек* уочавамо већу емпиријску фреквенцију у односу на теоријску, док је обрнуто код одговора *понекад* и *никад*.

Добијени истраживачки налази указују на то да васпитачи у великој мери примењују корелацију активности у раду са предшколском децом и да њена примена доприноси динамичности и економичности целокупног васпитног рада са предшколском децом. Поред тога, резултати истраживања показују да корелација активности у васпитном раду са предшколском децом укључује игру и доприноси успостављању квалитетније сарадње између деце и васпитача. Свему томе значајно доприноси и честа употреба информационих технологија, које васпитачи готово увек користе у процесу учења предшколске деце.

Трећи задатак нашег истраживања односио се на испитивање процена васпитача о могућим проблемима и органичењима примене корелације активности у васпитном раду са предшколском децом. Дакле, поред позитивних ефеката у примени корелације активности, од васпитача се очекивало да изразе и своје мишљење о евентуалним недостацима, као и о потешкоћама које могу бити препрека за њену ефикасну реализацију.

Табела 3

Процене васпитача о неким проблемима и ограничењима примене корелације активности у васпитном раду са предшколском децом

Питање	Процент и фреквенције	Одговори			N	χ^2	df	p
		да	делимично	не				
Корелација активности захтева више времена за планирање и реализацију у вртићу.	f	56	23	33	112	15,33	2	0,01
	%	50	21	29				
Корелација активности захтева већу ангажованост васпитача у вођењу педагошке документације.	f	67	25	20	112	35,69	2	0,01
	%	60	22	18				

Наиме, у табели 3 приказане су дистрибуције одговора у виду фреквенција и процената на две тврдње које су у вези са проценом васпитача о могућим проблемима и органичењима примене корелације активности у васпитном раду са предшколском децом. У оба случаја хи-квадрат тестом тестирали смо разлику између емипријских и теоријских фреквенција које бисмо очекивали према подједнакој расподели. У односу на налазе утврђене првом тврдњом (*Корелација активности захтева више времена за планирање и реализацију у вртићу*) може се рећи да код одговора *да* имамо већи број опажених одговора од теоријских, према правоуглој расподели ($f_1 = 37,33$), те да код одговора *делимично* и *не* уочавамо мање одговора од очекиваних, теоријских фреквенција. Вредност хи-квадрат теста указује на то да је ова разлика статистички значајна ($\chi^2 = 15,33$; $df = 2$; $p < 0,001$). На идентичан начин можемо протумачити и процене васпитача на другу тврдњу. Наиме, и у овом случају хи-квадрат тест указује на статистички значајну разлику ($\chi^2 = 35,69$; $df = 2$; $p < 0,001$), у смислу да код одговора *да* уочавамо већу емпиријску у односу на теоријску фреквенцију, док је обрнуто код одговора *делимично* и *не*. Ови налази указују на то да, поред тога што корелација активности у вртићу има низ предности, васпитачи процењују да овакав концепт васпитног рада није нимало једноставан,

те да захтева много више ангажовања васпитача у домену припреме и вођења педагошке документације.

Закључак

Васпитач међу својим бројним задацима има још један, који је веома комплексан, а то је да омогући најмлађима хармонизоване односе између могућности да разумеју и окружења које им нуди контакте приступачне томе разумевању (Монтесори, 2003). Васпитач непрестано остварује улогу координатора игре у вртићу, и помаже детету да на тај начин оствари целовиту слику онога што учи. Корелација васпитачу помаже да повезује садржаје једне активности са садржајем друге активности. Учеће активности треба да се прожимају и допуњују, јер се једна тема повезује са осталим подручјима (развој говора, математички појмови, ликовно, музичко, физичко васпитање) у целовиту, интегралну слику. Пошто нам је циљ васпитања окренут ка развоју целовите личности свесне себе у социокултурној средини, тако и детету кроз активности у вртићу треба да омогућимо такав приступ. Корелација чини веома важан сегмент у изградњи интегралности дететове личности. У овој експлоративној студији учествовало је доста младих васпитача који су спремни на нове, креативне приступе, повезивање садржаја и примену различитих облика и метода рада у вртићу, и који сматрају да корелација помаже да се с више разумевања усвајају знања и искуства и да предшколска деца применом корелацијског приступа ефикасније усвајају, повезују, логички закључују, размишљају, запажају и уочавају.

Истраживање проведено међу васпитачима приказује њихову перцепцију, процену, искуство и примену корелације активности. Добијени резултати указују на то да постоје могућности за корелацију различитих активности (што је управо полазиште овога рада), да васпитачи углавном примењују корелацију активности и да то чине веома често, да корелација активности углавном помаже деци при усвајању знања и вештина, да корелација доприноси динамичности процеса васпитања у предшколској установи и да изискује примену игре у њеном спровођењу, те да је за примену овог приступа потребан већи утрошак времена. Надамо се да ће ово истраживање подстаћи и друге практичаре да истражују корелацију активности у предшколским установама.

Литература

- Berk, L. E. (2015). *Dječja razvojna psihologija*. Naklada Slap.
- Вучић, Ј. (1991). *Педагошка психологија*. Друштво психолога Србије.
- Hwang, P., Nilsson, B. (1996). *Razvojna psihologija: od fetusa do odraslog*. Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu.
- Ivić, I. (2010). *Vaspitanje dece ranog uzrasta*. Zavod za udžbenike.
- Јеремиић, Б. (2012). Интегративни приступ у раду са децом предшколског узраста у оквиру музичке културе. У: Грујић, Т. (прир.) *Зборник ВШССОВ*, бр. 2. ВШССОВ, 95–106.
- Kamenov, E. (2002). *Predškolska pedagogija* (knjiga druga). Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.
- Kamenov, E. (1996). Povezivanje književnosti sa drugim umetnostima u dečjem vrtiću. *Pedagoška stvarnost*, 3–4, 196–204.
- Манојловић, А. и Младеновић, У. (2001). *Психологија предшколског детета*. Центар за примењену психологију.
- Матић, Р. (1985). *Методика развоја говора деце*. Београд: Нова просвета.
- Мишкељин, Л. (2008). Отворени курикулум децјег вртића, *Настава и васпитање*, 57(2), 191–199.
- Монтесори, М. (2003). *Упијајући ум*. Београд: Беокњига.
- Партало, С. (2018). Умјетност као циљ и средство васпитања и образовања предшколске дјече. У: Зборник радова са VII научностручне конференције међународног карактера Балканског савеза удружења васпитача БАПТА *Култура и уметност у предшколском васпитању и образовању*, (стр. 43–53). Newpress.
- Педагошка енциклопедија* (1989). Завод за уџбенике и наставна средства.
- Педагошки речник* (1967). Завод за издавање уџбеника Социјалистичке Републике Србије.
- Petrović-Sočo, B. (2009). Projekti i „projekti“ u ustanovama ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. U: Vujučić, L., Duh, M. (prir.), *Interdisciplinarni pristup učenju, put ka kvalitetnijem obrazovanju djeteta* (str. 197–209). Učiteljski fakultet u Rijeci, , Pedagoški fakultet u Mariboru,

- Petrović-Sočo, B. (2013). Razvoj modela kurikuluma ranog odgoja i obrazovanja, *Dijete, vrtić, obitelj*, 19(71), 10–13.
- Svalina, V. (2015). *Kurikulum nastave glazbene kulture i kompetencije učitelja za poučavanje glazbe*. Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti u Osijeku.
- Спасић-Стошић, А. (2014). Корелација наставних предмета Свет око нас и Српски језик у I разреду основне школе. У: Денић, С. (прир.), *Годишњак учитељског факултета у Врању*, књига 5, (стр. 499–511). Учитељски факултет Врање.
- Šagud, M. (2006). *Odgajatelj kao refleksivni praktičar*. Visoka učiteljska škola u Petrinji.

Bosko Milovanovic, Zelimir Dragic

PRE-SCHOOL EDUCATORS' ASSESSMENTS ON
CORRELATION OF ACTIVITIES IN EDUCATION AND
MORAL EDUCATION

Summary

The concept of correlation of activities is a desirable one in pre-school institutions because it allows children to more easily learn and relate new experiences to the previously gained knowledge. In order to point to the significance of correlation of activities in pre-school institutions, the authors conduct this empirical research featuring pre-school educators. At the core of our interest is to determine to what extent educators resort to correlation of activities, when they apply it the most, and whether they use means of information technology during such approach. The research aims at examining educators' assessments on the possibilities and significance of application of correlation of activities in pre-school institutions. For that purpose, the research is conducted by means of a questionnaire, and the results gained point to the fact that educators utilise the correlation of activities in their work (yet they claim that it is a time-consuming approach

as well). In addition, the results reveal that, by doing so, educators are growing more and more fond of using information technology.

Keywords: *correlation of activities, educators, pre-school age, related and integrated contents.*

Бошко Милованович, Желимир Драгич

МНЕНИЯ ВОСПИТАТЕЛЕЙ О ВЗАИМОСВЯЗИ ЗАНЯТИЙ В ВОСПИТАТЕЛЬНО-ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ РАБОТЕ С ДОШКОЛЬНИКАМИ

Резюме

Концепция взаимосвязи занятий детей в дошкольных учреждениях является желательной, потому что таким способом дети могут легче учить и связывать новые опыты с предыдущими. Чтобы указать на значимость взаимосвязи занятий в работе с детьми на дошкольном уровне, нами было проведено эмпирическое исследование мнений воспитателей дошкольников. Мы хотели узнать, в какой степени воспитатели в садиках используют взаимосвязь занятий, в каких случаях чаще всего это происходит, и используют ли они средства информационных технологий в рамках такого подхода. Целью исследования было выявить мнения воспитателей о возможностях и роли применения взаимосвязи занятий в работе с детьми в дошкольных учреждениях. В исследовании использован опросник, а полученные результаты указывают на то, что воспитатели по большому счету основывают свою работу на взаимосвязи занятий (но также подчеркивают что для ее реализации требуется намного больше времени). Результаты исследования показывают, что воспитатели в своей профессиональной работе и в использовании взаимосвязи занятий в садиках все больше пользуются информационными технологиями.

Ключевые слова: *взаимосвязь занятий, воспитатели, дошкольный возраст, связывание и интегрирование содержания.*